

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A“

Nr A - 23

T R E Ś C :

Poz. 361. Instrukcja Ministrów: Skarbu oraz Handlu Wewnętrznego w sprawie zawiadamiania władz przemysłowych o przypadkach skazania za umyślnie popełniony występki skarbowy.

Poz. 362. Orzeczenie Nr. 74 Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Administracji Publicznej o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa oraz związków samorządu terytorialnego.

Poz. 363. Orzeczenie Nr. 75 Ministra Przemysłu i Handlu o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Zarządzenia Ministra Żeglugi wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych pod nazwą:

Poz. 364. „Arka” — Przedsiębiorstwo Połowów Kutrowych.

Poz. 365. „Dalmor” — Połowy Dalekomorskie.

Poz. 366. „Mors” — Morska Obsługa Radiowa Statków.

Poz. 367. Orzeczenie Nr. 5 Ministra Żeglugi o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Poz. 368. Zarządzenie Ministra Odbudowy o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Poz. 369. Zarządzenie Ministra Odbudowy w sprawie przekazania Prezydentowi Miasta st. Warszawy zatwierdzenia projektów niektórych budynków państwowych.

Poz. 370. Zarządzenie Ministra Odbudowy o właściwości Ministra Odbudowy do zatwierdzania projektów większych budynków.

Poz. 371. Zarządzenie Ministra Zdrowia wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 sierpnia 1948 r. w sprawie przekazania na rzecz przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centrala Handlowa Farmaceutyczno-Sanitarna Centrosan” majątku Centralnej Składnicy Sanitarnej Ministerstwa Zdrowia.

361.

INSTRUKCJA

Ministrów: Skarbu oraz Handlu Wewnętrznego
z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie zawiadamiania władz przemysłowych o przypadkach skazania za umyślnie popełniony występki skarbowy.

W związku z przepisami § 27 ust. 3 lit. a) oraz § 32 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 311) zarządza się, co następuje:

1) Wspomniane przepisy wprowadzone zostały w celach prewencyjnych i mają za zadanie uchronić społeczeństwo na przyszłość przed szkodliwą działalnością jednostek popełniających umyślnie występkę skarbowe lub przestępstwa z chęci zysku.

Przepis § 27 ust. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia, nakazujący władzy przemysłowej odmówić udzielenia zezwolenia, jeżeli ubiegający się o udzielenie zezwolenia lub ustanowiony jego zastępca, a w przypadku, gdy o zezwolenie ubiega się spółka — jej zastępca lub większość spółników albo udziałowców, albo spółnicy lub udziałowcy, reprezentujący większość kapitału — skazani zostali za umyślnie popełniony występki skarbowy albo za przestępstwo popełnione z chęci zysku — powinni być stosowany w każdym przypadku prawomocnego skazania za umyślnie popełnienie występkę skarbowego.

Przepisy § 32 ust. 1 lit. a) i b) tegoż rozporządzenia, postanawiające, że zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego może być cofnięte w przypadku prawomocnego skazania za umyślnie popełniony występki skarbowy albo za przestępstwo popełnione z chęci zysku — powinny być stosowane jedynie w tych przypadkach, gdy ze względu na okoliczności sprawy (np. powrót do przestępstwa), istnieje poważne domniemanie, że sprawca w dalszym ciągu będzie usiłował naruszać przepisy prawa podatkowego.

2) Zawiadomienie o prawomocnym skazaniu za umyślnie popełniony występki skarbowy powinno być zawsze połączone z uzasadnionym wnioskiem o odmowę udzielenia lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego lub na zawodowe wykonywanie czynności handlowych. Jako motyw wniosku o cofnięcie zezwolenia (§ 32 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia) należy podawać istniejące

domniemanie (jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że domniemanie takie istotnie zachodzi), że ukarany również w przyszłości będzie usiłował naruszać lub omijać przepisy podatkowe.

3) Zawiadomienie wraz z wnioskiem należy kierować do tej władzy przemysłowej, która jest właściwa do udzielania zezwoleń, a lub która już udzieliła zezwolenia. Zawiadomienie do urzędu wojewódzkiego wysyła izba skarbową, zawiadomienie do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego wysyła Ministerstwo Skarbu.

4) O odmowie udzielenia zezwolenia albo cofnięciu wydanego już zezwolenia właściwa władza przemysłowa (Ministerstwo Handlu Wewnętrznego albo urząd wojewódzki) zawiadamia, jednocześnie z wydaniem decyzji w sprawie, właściwą władzę skarbową (Ministerstwo Skarbu albo izbę skarbową).

W przypadku, gdy wniosek władzy skarbowej oparty jest na przepisach § 27 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (odmowa udzielenia zezwolenia), władza przemysłowa nie może udzielić zezwolenia wbrew temu wnioskowi.

W przypadku, gdy wniosek władzy skarbowej oparty jest na przepisach § 32, ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (cofnięcie zezwolenia), a władza przemysłowa nie podziela stanowiska władzy skarbowej co do potrzeby cofnięcia wydanego już zezwolenia (może to mieć miejsce np. w przypadku, gdy natychmiastowa likwidacja określonej placówki gospodarczej byłaby, zdaniem władzy przemysłowej, niewskazana), decyzję w sprawie wydaje właściwa władza przemysłowa (Ministerstwo Handlu Wewnętrznego albo urząd wojewódzki) po uprzednim uzgodnieniu swojego stanowiska z właściwą władzą skarbową (Ministerstwem Skarbu albo izbą skarbową). W razie dalszej rozbieżności zdań między władzami skarbowymi a przemysłowymi, władza przemysłowa zwraca się po instrukcję do Ministra Handlu Wewnętrznego, który przed wydaniem tej instrukcji komunikuje się z Ministrem Skarbu.

MINISTER SKARBU

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

K. Dąbrowski

T. Dietrich

362.

ORZECZENIE Nr. 74

MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 17 lutego 1949 r.

o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa oraz związków samorządu terytorialnego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 7 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17) i § 65 ust. 1 pkt. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62),

orzeka się:

I. W załączniku do orzeczenia Nr. 1 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 czerwca 1947 r. ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 21 czerwca 1947 r. Nr. 98, poz. 605 skreśla się firmę:

a) Elektrizitätswerke Aktiengesellschaft Legnica (Lp. 84).

W załączniku do orzeczenia Nr. 3 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 czerwca 1947 r., ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 2 lipca 1947 r. Nr. 92, poz. 614 skreśla się firmę:

b) Frankfurter Elektrizitätswerke GmbH. Shubice (Lp. 4).

II. Przedsiębiorstwa firm wymienionych w załączniku do niniejszego orzeczenia przechodzą w części na własność Państwa oraz w części na własność związków samorządu terytorialnego określonych w tymże załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych w Monitorze Polskim na podstawie zarządzeń Ministra Przemysłu. Prawa i zarzuty zgłoszone w trybie określonym w §§ 28 i 32 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. zostały rozpatrzone przez Główną Komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw i w sprawach tych zapadły postanowienia o przedstawieniu wniosku o wydanie orzeczenia o przejęciu tych przedsiębiorstw na własność Państwa oraz związków samorządu terytorialnego.

Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku przechodzą na własność Państwa oraz podanych tam związków samorządu terytorialnego w całości wraz z nieruchomością ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze